

Cuvântul lui Dumnezeu către Gheorghe Zamfir

Cuvântul lui Dumnezeu lucrează un lucru nou, un rod nou, o împărăție cerească pe pământ. Această împărăție care se începe astăzi, este lucrată de Cuvântul lui Dumnezeu și de zidarii care sunt tocmiți pentru împlinirea înțelepciunii lui Dumnezeu.

Amin, amin zic vouă: la început a fost înțelepciunea și toate s-au făcut prin înțelepciune. Iată cuvânt nou, coborât din tronul lui Dumnezeu. înțelepciunea lui Dumnezeu este o lucrătură prin cuvânt lucrată, și iarăși spun: la început a fost Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin Cuvânt s-au făcut. Amin.

Pace vouă! Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, Eu sunt împărăția lui Dumnezeu, și iată, ea este în mijlocul vostru. Pace inimilor voastre, și lucrare cerească peste înțelepciunea voastră, căci voi, iubii Duhului Sfânt, trebuie să faceți acum alături de Dumnezeu ceea ce a făcut Dumnezeu prin înțelepciune.

Pace acestui binecuvântat acoperământ, căci astăzi îmi plec capul în casa celui ce caută pe urma Mea, așa cum căprioara umblă prin munți și caută și găsește apa de izvor și bea și își umple golul setei sale. Pace ție, binecuvântatul Meu și al cerului Meu, că mult s-a uitat cerul ca să vadă ziua pecetluirii creștetului tău cu semnul și coroana acestei coborâri de cuvânt ceresc, care curge în mijlocul României și din care se vor adăpa însetații care vor înseta după cele ce vin și curg din cer spre bucuria învierii care va umple pământul de zile de Paști nou și nesfârșită sărbătoare. Amin, amin zic ție: toate cele scrise vin și se arată și se împlinesc, dar nu se putea să treacă ziua cea care era scrisă în cer pentru legământul Meu cu tine, căci am avut de făcut legământ cu tine și am împlinit această taină așteptată de cer, și iată zi cerească.

Iubiții Mei cei care ați însoțit pe Domnul, Care a intrat în casa celui iubit, v-am dat poruncă cerească să lucrați și să binecuvântați semnul Meu și sceptrul Meu, și să veniți apoi și să puneți această salbă pe pieptul celui ales din pânțele maicii sale. Această pecete este semnul Fiului Omului, Care iarăși vine, precum este scris în Scripturi.

Iubitul Meu, apleacă-te, tată. Acești micuți ai Mei îți încununează pieptul tău cu semnul biruinței care vine de la Mine peste lemnul cel binecuvântat al crucii. Această putere este zdrobirea capului morții care s-a așezat peste făptura Mea.

Mi-e dor, Mi-e tare dor să biruiesc încă o dată asupra puterii morții, căci după ce Eu am călcat cu moartea pe moarte prin puterea lemnului crucii, după ce am biruit și apoi Mi-am luat locul de-a dreapta Tatălui Treimii cerești, a venit din nou umbra morții și a trecut pe deasupra făpturii Mele și a acoperit-o cu vâlul cel rău. Și iată, iarăși trebuie să calc peste moarte și să-i nimicesc ființa ei, și să rămână ființa Mea și viața Mea peste fiii înțelepciunii cerești, căci înțelepciunea l-a creat pe om, și omul trebuie să fie fiul înțelepciunii, să fie fiul lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este înțelepciune. Iată, Noi și cu voi; cu voi, cei care zidiți cu Mine locașul cel ceresc al Ierusalimului nou, Noi și cu voi trebuie să lucrăm cu înțelepciunea cea care este numai una, precum Eu Unul sunt.

Iubitul Meu, uită-te la cei peste care-Mi odihnesc Duhul Meu Cel Sfânt, uită-te cum s-au lăsat sub mâna Mea, sub sfatul Meu, sub cuvântul Meu și sub împlinirile Mele care sunt scrise în carte pentru vremea aceasta. O, dulce este aluatul tău, dar această iubire care frământă aluatul tău va fi să fie de acum mai aleasă, mai strălucitoare, mai puternică și mai minunată ca oricând, fiindcă ceea ce avem Noi și cu voi de lucrat, nu s-a suit până acum la mintea omului. La mintea omului; voiesc să înțelegeți ce vă spune vouă Dumnezeu în vremea aceasta, căci dacă cei ce dorm pe scaunul înțelepciunii Mele n-au cum să înțeleagă această Scriptură, iată, voi, cei care nu

dormiți, trebuie să înțelegeți în locul lor ce înseamnă acest tron al înțelepciunii, acest rod al înțelepciunii. Ceea ce este de lucrat în vremea aceasta, nu poate mințea omului să priceapă, și poate mințea fiilor lui Dumnezeu să priceapă această lucrătură. Așa le-am spus și celor puțini care umblau cu Mine pe drumurile lumii, care lăsaseră neamul lor și țara lor și casa lor ca să meargă după Mine și ca Mine și pentru Mine apoi. Le-am spus și lor ceea ce vă spun și vouă acum: *«Nu vă mai numesc oameni, nu vă mai numesc slugi, că omul sau sluga nu știe ce face stăpânul, ci vă numesc prietenii Mei, fiii Mei, și vă numesc una cu Mine, ca pe toate ale Mele să le știți, și să putem lucra împreună împărăția cea nouă, care va fi dată fiilor ei»*. Iată, fiii îndoielii nu pot pătrunde până la adevăr, nu pot, și se clatină și sunt plini mai mult de ei decât de Dumnezeu, căci Dumnezeu nu poate să Se desăvârșească întru duh de îndoială, nu Se lasă ispitit de fiii îndoielii, și iată, iubitul Meu, uită-te bine, uită-te cu ochiul Meu peste înțeleptul și peste cărturarul acestui veac, ca să vezi unde este față de locul în care sunt cei ce cred și nu se îndoiesc și nu ispitesc și nu se smintesc întru Mine și întru lucrările Mele. Împlinește-te desăvârșit prin înțelepciunea care curge din Dumnezeu și uită-te cu ochiul Meu, uită-te și vei vedea cuvântul Meu cel plin de înțelepciune cu care am vorbit atunci către apostolii Mei, căci apostolii Mei așa M-au întrebat atunci: *«Doamne, după ce îi vom cunoaște pe cei care sunt cu Tine și cu noi?»*. Iar Eu așa le-am răspuns: *«După roadele lor îi veți cunoaște pe cei ce rodesc întru Mine»*.

Mă întorc înapoi cu treizeci de ani și scriu câteva cuvinte pe care le-am rostit în mijlocul fiilor poporului Meu, că iată ce le-am spus Eu lor atunci: *«Fiilor, în lume nu Mă mai duc să mai dau învățătură. Nu Mă mai duc nici la preoți, nici la împărați, nici la cei învățați, căci împărăția M-au judecat, preoții M-au condamnat la moarte și lumea M-a batjocorit și M-a hulit și M-a scuipat. Și acum, am venit la tine, poporul Meu, ca să stau cu tine de vorbă. Puțin, puțin, și Mă voi înălța întru slavă, la scaunul Tatălui Meu, și voi lua cu Mine pe cel iubit al Meu și îi voi da din pomul vieții, și de aceea fac această lucrare cu tine, poporul Meu, ca să te deosebești de lume și să nu spună lumea că și tu ai făcut păcat, ci să plângă lumea după tine când te desprinzi din mijlocul ei; să plângă și să-ți sărute urmele, cum plâneau oițele Mele după Mine, cum plâneau ucenicii Mei după Mine. Dar aveți voi, fiilor, ucenici? Vă spun, măi fiilor, că nu aveți ucenici, că voi aveți prieteni și prietene rele, care fac răutăți, și vă fac și pe voi ca pe ei. Fă și tu, măi fiule creștine, ce făceam Eu, Domnul, când eram pe pământ cu trupul. Fă și tu ucenici de același lucru cu tine, cum era lucrul Meu și al ucenicilor Mei, căci ucenicii Mei Mă însoțeau pe cale, Mă însoțeau în lucru. Când au văzut ucenicii Mei că este neghină în semănătura Mea, au grăit către Mine să le dau voie să smulgă neghina, dar Mie Mi-a fost milă de grâu, ca nu cumva să fie smuls și grâul, căci grâul este scump de tot în fața lui Dumnezeu. Dar te rog, fiule creștine, ia acest simbol cum că ucenicii Mei au cerut voie la Domnul»*.

Iubitul Meu, iată, tată, cum vorbeam Eu cu acest popor. Și acum iată cum vorbesc cu cei cu care am mai rămas și cu cei care-Mi măresc trupul Meu și mărirea Mea și numărul ucenicilor Mei. Iată cum vorbesc: fiilor, fiilor, amin, amin zic vouă, că a venit vremea să spunem cu cuvântul și să se facă din moarte, viață, și să se facă din neghină, grâu, iar cel ce nu va primi cuvântul acesta, acela va fi curățit ca prin foc, și va fi aceasta tot prin cuvânt. Dar am nevoie de ucenici, am nevoie să-Mi deștept bine lucrătorii și să-i deprind bine cu lucrul secerișului cel binecuvântat, și vom face strânsură binecuvântată, dar vom lucra iarăși cum am mai lucrat atunci. Căci am trimis pe cei doisprezece și pe cei șaptezeci de apostoli, iar cei doisprezece au fost însoțiți de cei șaptezeci, și peste tot doi câte doi au plecat, și din timp în timp se întâlneau, și din neam în neam biserica Mea așa a lucrat; biserica Mea cea adevărată, iubiții Mei. Dar ea, biserica Mea cea vie, n-a avut loc pe pământ, și și-a dus viața după viața Mea și nimeni n-a iubit-o, și ea stătea ascunsă și era după viața Mea. Și iată, am ajuns să vin văzut în mijlocul ei, să vin cu brațul plin de hăinuțe albe și de cununițe albe, căci va fi albă hăinuța celor ce vor sta înaintea Mea și a slavei Mele și a slavei României Mele. Hăinuța trupului va fi albă, iar hăinuța vieții și a duhului va fi întreit albă, și Eu voi rosti cele ce stau scrise să le rostesc pentru vremea

aceasta: „*Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, care ați biruit între cele cerești spre așezarea mesei nunții Mirelui Cel Sfânt și a miresei cea cu nume de nou Ierusalim!*”. Amin.

Această lucrare cerească din care Eu adăp pământul cel mic, și apoi pământul cel mare, această lucrare are ungere cerească, după rânduiala lui Melchisedec cel nevăzut, cel ce-și face lucrarea în chip nevăzut, din veac și până în veac; rânduială cerească și nu pământească și nu văzută de mulțimi de martori precum se aud cântări de slavă vrednică peste cei ce sub vălul literei, sub jugul literei se împodobesc în slavă în numele cerului, și apoi se arată oamenilor, și scris este despre aceștia: «*Vai vouă, celor îmbrăcați în haine lungi și cu ciucuri la poale, care umblați prin piețe și voiți să vi se facă închinăciuni! Vai, că nici voi și nici cei săraci nu cunosc ușa, căci ușa sunt Eu, și Eu sunt Viața*». Viața Mea este puterea cea din creștin, dar creștinul și învățătorul creștinului este gol de viața Mea, este gol de putere și nu poate să spună muntelui să se mute, și să se mute muntele la cuvântul celui cu viață întru el.

O, fii întru viața Mea, că voiesc să Mă văd întru tine, voiesc să Mă vadă lumea întru viața ta, întru trăirea ta, întru sfințenia ta. Amin, amin zic ție, că antichrist vede lucrătura cea dumnezeiască și va întinde mâna spre scaunul Meu și va umbla cu vicleșug și va înființa și el un turn (*Centrul Internațional Ecumenic, la Vulcana-Băi, n.r.*), ca să se dea apoi drept Dumnezeu, cu templul său cu tot, și aceasta se va face prin lucrarea duhului rău, prin puterea duhului rău, lucrătoare prin fiii pierzării, care n-au primit iubirea adevărului. De aceea spun: stați drepti și neclintiți în tot lucrul cel bun, ca să nu aveți a vă înspăimânta în război cu necredința și cu cei ce vor rosti lepădarea de credință ca să se arate apoi întronat cel nelegiuit care voiește să se înalte mai presus de Dumnezeu. Este scris că înainte de venirea Mea îmi va face lucrarea lui cea rea potrivit lui Dumnezeu, dar voi fiți tari, căci Eu îi voi lua pe neștire și ca un fur voi veni și voi răsturna turnul fărădelegii ascunse sub numele de Dumnezeu. Iată, iar vă spun, fiți prevăzători, și pe cel fără de viață întru sfințenie, să-l luați drept potrivit, căci zilele sunt grele și marea este plină de sânge și de ceață și de noapte. Fiți fii ai zilei, căci cei ce dorm, noaptea dorm, dar voi fiți ai zilei, iubii Mei. Copilul Meu la care am intrat cu ai Mei, te-am dus peste fața pământului și te-am băgat cu Mine și în adâncul cel întunecat ca să vezi ce lucrează duhul rău, și apoi să știm cu înțelepciune cum să tăiem capul duhului rău.

Nu vă temeți! Când veți vedea toate aceste răutăți, bucurați-vă, că este aproape biruința voastră! Bucurați-vă! Suntem cu voi, cu tot cerul suntem în lucru alături de voi, dar fiți destoinici, că pe frontul acesta, unde e unul nu e putere, iar unde sunt adunați doi și trei în numele biruinței Domnului, acolo este Domnul în față și în spate și în lături, și lumina din voi va învinge întunericul, și va fi lumină.

Iubiții Mei, pace vouă! Nu vă smintiți! Vă voi da să înțelegeți cerește cele scrise pe pământ. Voi sunteți biserica Mea cea vie, cea lucrătoare, cea biruitoare, și va fi mare turma Domnului. Biserica Mea este iubita Mea. Voi sunteți biserica Mea, și așa vă numesc. Așa îți spun Eu ție, biserica Mea cea încă ascunsă, cea încă nevăzută. Și iată, iubita Mea, duhovnicește să înțelegi această vorbire luată de pe pământ, căci Eu o fac cerească în ziua aceasta:

*„Iubita Mea, să ne-aruncăm în mare,
împleticiți în sare și guvizi,
Să fie marea templul nunții noastre,
Pe urmă, ușa țărmlui s-o-nchizi.
Iubita Mea, te-ai îmbrăcat în alge
Și te sărut cu univers cu tot,
Pe marea sfâșiată de catarge,
Plutim râzând și ne iubim înnot”.*

O, aceasta este lucrarea spre care acum ne ridicăm, căci marea lumii va primi pescarii cerului. Așa am spus Eu celor cu Mine: «*Voi sunteți sarea pământului*». Așa spun și pentru voi, căci voi sunteți pescarii care veți fi cu mrejele pline de roade cerești, și apoi vom face masă

cerească și va fi unit cerul cu pământul, sărutându-se sub curcubeul biruinței, deasupra vârfurilor munților care străjuiesc marea și lumea. Eu sunt în voi, și voi în Mine, și vom pluti pe deasupra mării și vom sufla duh de înviere și vom cânta cântarea cântărilor. Amin.

Binecuvântare și ungere cerească să se așeze peste acest foișor neștiut de nimeni în clipa aceasta, căci Eu și cu ai Mei am cinat în ziua aceasta cină de înviere, cină de Emaus, spre sfârșitul vremii care aduce arătarea Mirelui Cel ceresc.

Pace vouă, și nou Ierusalim, și nume nou să se scrie pe creștetul României, numele celui uns al României! Și veți avea această putere peste mâinile voastre, și apoi vom ridica piatra numelui cel nou peste biserica cea cu nume nou, căci așa am spus, că din vârful acestei pietre voi rosti numele celui uns al României. Amin, amin, amin.

20-02/04-03-1992